
PRZYRZUCONY (1) *part praet pass pf*

przyrzucony, [**przyrzucon**].

W formie złożonej o jasne; forma niezłożona z tekstu nieoznaczającego ó.

sg f N przyrzuconą. ◇ [n N (praed) przyrzucono.]

Sł stp s.v. przyrzucić, Cn w innym znaczeniu s.v. wracam kupno, Linde XVII w. s.v. przyrzucić w innym znaczeniu.

1. *Wywołany, spowodowany rzuceniem uroku [z czego]: Contagio aspectus, Przirzucona chorobá z poyźrzenia. Mącz 440b.*

2. [*Udzielony jako dodatek [komu]: A ono Dawid zeznawa/ Iże nie widział śpráwiedliwego opułzczonego od Bogá/ áni dziełek iego żebrzących chlebá. Y Kryřtus Pan toż obiecuie/ gdzie mowi: Pirwey śzukaycie kroleřtwá Bożego y śpráwiedliwořci iego/ á wřzytko wam będeie [!] przyrzucono. GilPos 121.]*

Cf PRZYRZUCIĆ

MP